

VALNO OBLETNICA ŽELEZNIČARSKE STAVKE

GORJUP V NOVEM MESTU

Samostojna razstava Bežigradjana — 32 novejših del

V aprilu razstavlja v novomeški galeriji svoja olja akademski slikar Bežigradjan Tomaž Gorjup. Mladi slikar, ki je pred dvema letoma diplomiral na ljubljanski Akademiji za likovno umetnost, je svobodni umetnik. Večkrat se je že uspešno predstavil na samostojnih in skupinskih razstavah, med drugim tudi na razstavi bežigradske sekcije DSLU, ki je bila poletni v Bežigradski galeriji.

»Tomaž Gorjup začenja nov zapis o pojavi radikalnega realizma pri nas, o slikarstvu brez glorificiranja, cenzuriranja, predaja se samo čisti vizualni lepoti in občudovanju piktoralno opredeljenega subjekta samega po sebi brez vsake funkcijske vrednosti in je v tem oziru našel med vsemi slovenskimi slikarji, ki pripadajo različnim radikalnega realizma, najbolj čisto razmerje.« (Aleksander Bassin).

32 del, ki jih Tomaž Gorjup razstavlja v novomeški galeriji, je tehten izbor med deli, ki jih je ustvaril v minulem letu in letos.

Živahen utrip kulture

Po preureditvi prosvetnega doma v Šentjakobu

Prosvetni dom v Šentjakobu so v zadnjem času trikrat zapovrstjo do zadnjega kotička napolnili krajanji iz bližnje in daljnje okolice. Dvakrat so se udeležili javnih

tribun, tribune »Zbora občana« in tribune o gradnji druge faze vrta, tretjič pa so dom napolnili na predvečer osmega marca.

Slednja prireditev je pomembna predvsem zato, ker je bila tedaj tudi uradna otvoritev preurejenega prosvetnega doma (dvorane, sejne sobe in ustreznih garderobnih prostorov), ki pomeni obnem oživitve kulturno-prosvetnega društva.

Toda nekaj najbolj vztrajnih članov kulturno-prosvetnega društva je pričelo z delom že mnogo prej. Zato prepustimo raje besedo Janezu Medvedu, predsedniku tega društva: »Sredi priprav za neko igro smo pred leti kljub

najrazličnejšim improvizacijam ugotovili, da dom, kakršen je pač bil (včasih tudi s sekuro namesto kljuka na vhodnih vratih, s povsem dotrajanim podom in strešno kritino, da o odru in garderobah niti ne govorimo), ni več primeren za delo. Tedaj, okoli leta 1974, smo imeli približno 40 tisočakov in smo se lotili preureditve. Toda bolj ko smo obnovljali, več pomanjkljivosti smo odkrili.«

Denarja je kajpada hitro zmanjkalo, na pomoč so priskočili krajevna skupnost, ZKPO Bežigrad in mestna zveza ter delno Belinka. Za preureditev so porabili okoli 300 tisoč dinarjev in mnogo prostovoljnih ur za urejanje inštalacij, za zidarsko delo, čiščenje in dokončno urejanje prostorov.

Zaradi obilice obnovitvenih del je razumljivo, da je zmanjkalo časa za pripravo iger in za druge nastope. Da pa bi prenovljena dvorana prosvetnega doma lahko služila svojemu namenu, so se za čas do jeseni dogovorili za gostovanje sosednjih in drugih kulturno-prosvetnih društev iz Ihana, Vira, Komende, Savlje in od drugod. Nov, živahen kulturni utrip krajevne skupnosti Šentjakob — Podgorica in njenega kulturno-prosvetnega društva pa bodo popestrili še z vrsto zanimivih predavanj in drugih prireditev vse tja do tedaj, ko se bodo svojemu občinstvu predstavili z lastnim programom.

D. BOŠNJAK

BEŽIGRAJSKA GALERIJA

Iskanje novih poti

Tretja samostojna razstava mladega kiparja Jirija Bezljaja — Odprta do 16. aprila

V Bežigradski galeriji bo do 16. aprila odprta razstava del akademskega kiparja Jirija Bezljaja, ki je eden tipičnih predstavnikov mlade generacije. Pretežna večina Bezljajevih plastičnih stvaritev so poskusi v dosedaj še neuporabljenem materialu — teracu. »To so dela, ki sodijo na področje čiste abstrakcije,« pravi v orisu Bezljajev ustvarjalnosti Franc Zalar. »Kakor koli že gledamo Bezljajev plastike, pa najsi bodo še tako abstraktne, odpiramo

v njih neko posebno dinamiko, ki je v bistvu svojstvena dinamika razgibanega notranjega življenja vseh vitalnih bioloških form; plastične Jirija Bezljaja so torej obravnava splošnih problemov biološke eksistence. Njegovo kiparstvo je ustvarjalna radovednost, hkrati pa dozorevanje nekega povsem svojstvenega likovnega sveta in stila.«

Za tretjo samostojno razstavo mladega kiparja je med Bežigradjani veliko zanimanja.

● BEŽIGRAD

O VOLITVAH — Svet krajevne skupnosti je imel razširjeno sejo, ki so se je udeležili predstavniki vseh krajevnih družbenopolitičnih organizacij. Na seji so se pogovarjali o pripravah za evidentiranje kandidatov za volitve, ki bodo v začetku prihodnjega leta.

OBISK — Krajevno skupnost je obiskala delegacija pobratene KS Prevorje na Kozjanskem. Med obiskom so izmenjali izkušnje o delu in se pogovorili o nalogah, ki jih čakajo v prihodnje. Med pogovorom so Prevorčani

povedali, da nameravajo letos zgraditi vodovod na najbolj oddaljenem koncu njihove krajevne skupnosti. Tako bodo prišli do zdrave pitne vode še tisti krajanji, ki je doslej niso imeli. Da bi jim pomagala, se je KS Bežigrad odločila, da bo pri gradnji sodelovala. Kako in s čim bo sodelovala, bo odločil svet KS na eni prihodnjih sej.

V ETRU — Radio Glas Ljubljane je posvetil eno izmed svojih oddaj tudi delu in težavam KS Bežigrad. Predstavniki krajevne skupnosti, trije so bili, so spregovorili o problemih ene najbolj značilnih mestnih

krajevnih skupnosti, kjer živi več kot dvesto krajanov, ki so se rodili še v devetnajstem stoletju.

● ČRNUČE -NADGORICA

NAŠA OBRAMBA — Krajevna organizacija Zveze rezervnih vojaških starešin Črnuče si je zadala nalogo, da se čim večje število njenih članov narači na revijo Naša obramba. Kljub naporom v zadnjih nekaj mesecih so ugotovili, da število naročnikov ne raste, temveč celo pada, zato bodo ob seminarju in na taktično-orientacijski vaji sprožili akcijo, da vsak rezervni vojaški starešina postane naročnik te revije, saj je njena vsebina izredno pomembna za stalno spremljanje razvoja ljubljanske obrambe in za izobraževanje članstva.

POKOPALIŠČE — Problem pokopališča na Črnučah, ozioroma razširitev obstoječega pokopališča, se zadovoljivo rešuje. Potem ko je kra-

Bistveno: kvaliteta

Razgovor s petnajstoaprilskim nagrajencem Otom Strajnerjem — »Najboljše rezultate dosegajo delovne skupine«

Letos mineva že 57 let, odkar so na Zaloški cesti v Ljubljani padle žrtve velike železničarske stavke. Nad 50.000 železničarjev, enotnih in močno organiziranih, se je brezpravnosti in nasilju, ki so mu bili izpostavljeni tudi ostali delovni ljudje Jugoslavije, takrat odločno uprlo. Vodstvo stavke je 23. aprila 1920 leta zvečer pozvalo delavstvo na veliko manifestacijsko zborovanje na Zaloško cesto pred tramvajsko remizo za 24. april 1920. Zandarmerija je blokirala Zaloško cesto, ko pa so demonstranti hoteli obiti pregrado, so pričeli streljati v množico. Na Zaloški je padlo 14 žrtev, 75 demonstrantov pa je bilo ranjenih.

To je kratka zgodovina Zaloške ceste. Zaradi pomembnosti teh dogodkov je bil leta 1950 15. april z odlokom zveze vlade proglašen za praznik železničarjev.

Ob dnevu železničarjev podelijo — po sklepu skupščine Skupnosti jugoslovanskih železnic od leta 1972 vsako leto železničarjem in železniškim kolektivom, ki so največ prispevali k afirmaciji železnice kot samoupravno organizirane gospodarske

OTO STRAJNER: Priznanje bi moral dobiti ves kolektiv

dejavnosti v jugoslovanskem gospodarskem in političnem prostoru, priznanja — »15. aprilske nagrade Skupnosti jugoslovanskih železnic.« Med letošnjimi nagrajenci je tudi Bežigradjan Oto Strajner, direktor Železniške-

ga gospodarstva tozd Zavod za investicije v Ljubljani. Nagrado je prejel kot priznanje za velik osebni prispevek pri realizaciji programa modernizacije slovenskih in istrskih železnic. Letošnji nagrajenc je prevzel skrb za realizacijo in nadzor del po zastavljenih programih v zelo težkem ekonomskem položaju železnice in gospodarstva, kar je zahtevalo izjemne delovne napore.

»To je vsekakor zelo visoko priznanje, vendar bi ga moral po mojem mnenju dobiti naš celoten kolektiv. Menim, da imajo pri današnjem napredku tehnike lahko najboljše rezultate le delovne skupine — posameznik pri tehniki realizacije namreč ne pomeni veliko,« je skromno pripovedoval letošnji nagrajenc Oto Strajner. »Pri našem delu je bistvena kvaliteta. Ta kvaliteta pa je pogojena z dvema osnovnima komponentama: prva je gospodarnost objekta, druga pa kvaliteta izvedbe, ki mora biti več kot prvovrstna. Ker smo pri železnici tudi z najnunjšejo gradnjo v zaostanku, je to treba še toliko bolj upoštevati.«

M. BREZNIKAR

ZAGOTOVILA ZA BOLJŠE DELO

Zbor stanovalcev Tomačevske 11 a — Zdaj imajo hišni svet

Če včasih trdimo, da množica sestankov škodi, potem te posplošene ocene ne bi mogli dati za razprave o ureditvi položaja stanovalcev v Tomačevski 11a v Savskem naselju. Tam stanujejo prebivalci nekdanjega barakarskega naselja v Dečkovi ulici. Dva prejšnja sestanka na občinski konferenci SZDL Bežigrad in končno sam zbor stanovalcev, pa razumevanje krajevne konference SZDL Savsko naselje, samoupravne stanovanjske skupnosti Bežigrad in ne nazadnje tudi samih stanovalcev so pripeljali do zadovoljivih rezultatov.

Od začetka tega meseca stanovalcem Tomačevske 11a ne bo več treba plačevati stroškov prisilnega upravitelja, saj bodo s stanovanji upravljali sami preko hišne-

ga sveta, ki so ga izvolili na zboru. Prebivalci v Tomačevski so torej dobili trdna zagotovila, da bodo njihove stanovalne že od tega meseca naprej nižje, ob tem pa so zelo prizadeti postavljali še problem vlage v svojih stanovalnih. Vendar so tudi na to vprašanje dobili trdno zagotovilo, da bodo strokovnjaki

Staninvesta strokovno ugotovili vzroke vlage in jih skušali odpraviti še ta mesec. Ko bodo tudi vprašanja problematiko zadovoljivo rešili, bo konec večjih problemov, saj bodo, kot so zatrjevali na zboru, tekoče probleme reševali sami s skupnimi prizadevanji in medsebojno pomočjo.

vig

PROMETNA VARNOST OTROK IN MLADINE

PREVEČ ŽRTEV

Vsaka prometna nesreča je odveč, še pa je v njej udeležen otrok, moramo biti še bolj zaskrbljeni. Davek, ki ga plačujejo v prometu najmlajši Ljubljančani, je mnogo prevelik.

Podatki kažejo, da zadnja leta v Ljubljani narašča število prometnih nesreč, pri katerih so udeleženi otroci in mladina (v analizi obravnavamo le nesreče, ki so imele za posledice smrt ali telesno poškodbo ene ali več oseb). Takšnih nesreč je bilo v Ljubljani leta 1974 — 286, 1975 — 330 in 1976 — 346 (v občini Bežigrad 49, 74 in 89). Približno polovico nesreč se je zgodilo zaradi napak otrok, za drugo polovico nesreč pa so krivi predvsem vozniki motornih vozil.

Starši predšolskih otrok se morajo zavedati, da je za te otroke brez potrebne in ustrezne vzgoje cesta še posebej nevarna. Lani je bilo v Ljubljani 45 predšolskih otrok »skrivih« za prometne nesreče, povprečno ena nesreča na teden se je pripetila zaradi neprevidnega koraka osnovnošolca, za 61 nesreč so bili krivi stari od 15 do 18 let. Pri slednjih je treba upoštevati, da so tudi že vozniki, bodisi na kolesih z motorjem, bodisi na mopedih ali celo na traktorjih.

Na prvem mestu med vzroki za prometne nesreče otrok in mladine je nenadno neprevidno prečkanje ceste. Na drugem mestu so prometne nesreče, ki so jih povzročili otroci-kolesarji (neprevidno vključevanje v promet in izsiljevanje prednosti), na tretjem mestu pa nesreče otrok — voznikov koles z motorjem in mopedov (poleg neprevidnega vključevanja in izsiljevanja prednosti tudi neprimerna hitrost vožnje).

V zadnjih treh letih je v Ljubljani umrlo na cestah 5 otrok zaradi lastnih napak (za Bežigradom dva!), 430 pa je bilo ranjenih. Posledice vseh prometnih nesreč, kjer so bili udeleženi otroci, so seveda še precej hujske.